

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.468 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, met een permanente propiska in Nuradilova (Khassavyurtovsky-district, Dagestan) waar u tevens effectief verbleef. Op 13 april 2005 vroeg u voor het eerst asiel in België. U vervoegde toen uw echtgenote Goiluchanova Zarema die reeds op 18 januari 2005 een asielaanvraag had ingediend. Op 14 september 2005 weigerde het Commissariaat-generaal u het vluchtelingenstatuut toe te kennen, een weigeringsbeslissing die op 7 december 2006 werd bevestigd door de Vaste Beroepscommissie. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd bij arrest op 24 januari 2007 door de Raad van State verworpen. U verklaarde in het kader van uw eerste aanvraag Tsjetsjeense strijders geholpen te hebben bij de eerste Tsjetsjeense oorlog. U voorzag hen van levensmiddelen en medicijnen. Wanneer in 2002 twee vrienden van u werden gearresteerd, dook u onder uit schrik dat zij u verraden hadden. Op 14 december 2002 werd u, nadat u zich was gaan aangeven bij de wijkagent, door de OMON gearresteerd. U werd opgesloten en mishandeld. Op 5 februari 2003 werd u vrijgekocht. In november 2004 hielden FSB en Kadyrovtsi een huiszoeking in uw winkel. Hierbij legden zij granaten en kogels in uw bureau. U werd beschuldigd van wapenbezit en hulp aan de Tsjetsjeense rebellen. Eind november 2004 werd u, na

het ondertekenen van een papier waarin u uw hulp aan rebellen bekende, vrijgelaten. In december 2004 werden u en uw vrouw opgeroepen door de ROVD van Khassavyurt. Enkel uw vrouw is hierop ingegaan. Ze moest de sleutels van jullie zaak overhandigen. Uiteindelijk besloten u en uw vrouw onder te duiken alvorens het land te verlaten. Uw vrouw verliet als eerste de Russische Federatie, u volgde haar enkele maanden later. Op 27 december 2007 diende u samen met uw vrouw een tweede asielaanvraag in. U heeft België niet verlaten sinds uw eerste asielaanvraag. U bevestigde uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde ter aanvulling dat u tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog deelnam aan de militaire activiteiten van Tsjetsjeense strijders. Sinds eind juli 1996 verbleef u met uw militaire eenheid in Grozny. Eind augustus 1996 verliet u Grozny en trok u naar Gudermes waar u tot december 1996 bij de rebellen bleef. Nadien keerde u terug naar het gewone leven. Sinds uw vertrek uit de Russische Federatie, kreeg uw vader in januari 2006 van de wijkagent een convocatie volgens welke u zich op 16 januari 2006 moet melden bij het parket van Khassavyurt. U werd opgeroepen als verdachte. Op 17 september 2006 zocht OMON u bij uw familie. Aangezien u er niet was, probeerde men uw broer mee te nemen. Uw vader kwam tussen om dit te verhinderen. Hierbij werd hij geslagen waardoor hij van 18 september 2006 tot 9 oktober 2006 in het ziekenhuis werd opgenomen. In het kader van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een convocatie volgens welke u als verdachte op 16 januari 2006 wordt opgeroepen bij het parket van Khassavyurt; een medisch attest volgens welke uw vader van 18 september 2006 tot 9 oktober 2006 met verschillende verwondingen was opgenomen in het ziekenhuis van Nuradilovo; een röntgenfoto met begeleidende brief waaruit blijkt dat u een stukje metaal in uw been heeft; enkele medische attesten betreffende een gynaecologisch onderzoek bij uw vrouw en het vaststellen van een appendicitis; twee attesten van de lokale politie Tjelt betreffende het verlies van het intern paspoort van uw vrouw en uw busabonnement; een brief van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) waarin uw nieuwe elementen voor uw tweede asielaanvraag worden opgesomd en een analyse wordt gemaakt van de weigeringsbeslissing van de Vaste Beroepscommissie. In bijlage maakte het BCHV enkele (uittreksels van) rapporten over betreffende de algemene situatie in Dagestan en de vervolging van Tsjetsjenen in de Russische Federatie en een internetartikel waaruit blijkt dat uw commandant van tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog Vakhid Aidamirov en een soldaat uit uw militaire eenheid, Bislan Abliev opgesloten zijn in Russische gevangenen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen. In het kader van uw tweede asielaanvraag heeft u geen elementen of documenten aangebracht om de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen te herstellen. Integendeel, er dient gewezen te worden op een belangrijke omissie in uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Zo stelde u toen enkel rebellen geholpen te hebben met levensmiddelen en medicijnen tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog. U zou geen wapen gehad hebben. U maakte geen enkel gewag van uw militaire activiteiten voor de rebellen (CGVS dd. 31 augustus 2005, p.6-7). In het kader van uw tweede asielaanvraag haalde u aan dat u van mei 1996 tot december 1996 meevocht met de rebellen (CGVS dd. 16 mei 2008, p. 8-9). Geconfronteerd met het feit dat u dit niet aanhaalde bij uw eerste asielaanvraag stelde u uit schrik voor een negatieve beslissing hierover eerder niets verteld te hebben (CGVS dd. 16 mei 2008, p.14). Van een kandidaat-vluchteling mag echter verwacht worden dat hij al zijn vluchtmotieven (en zeker de belangrijkste elementen ervan) reeds bij zijn eerste gehoor door een asielinstantie spontaan en op een zo volledig mogelijke wijze uiteenzet. Uw echtgenote stelde in het kader van haar eerste asielaanvraag bovendien uitdrukkelijk dat u niet heeft gevochten tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog (CGVS vrouw dd. 18 maart 2005, p.5). Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor op de helling te staan.

U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u anno 2008, twaalf jaar na uw militaire activiteiten tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog, nog zou gezocht worden wegens uw betrokkenheid bij die eerste Tsjetsjeense oorlog. Uw verklaring dat uw activiteiten bij de eerste oorlog voldoende zijn om uw hele leven gezocht te worden is hiertoe niet afdoende (CGVS, dd. 16 mei 2008, p.15). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u een gewone soldaat was en dat u geen bijzondere functie vervulde (CGVS, dd. 16 mei 2008, p. 10-11). Vervolgens dient vastgesteld te worden dat na de convocatie van januari 2006, met uitzondering van de huiszoeking in september 2006, geen verdere gerechtelijke stappen

werden ondernomen tegen u of uw vrouw. Zo heeft noch de politie, noch het parket, noch de rechtbank enige actie tegen u ondernomen na september 2006. Uw familie zou na de feiten van september 2006 ook geen problemen meer gekend hebben omwille van u (CGVS dd. 16 mei 2008, p.7-8). Uit de convocatie van januari 2006 kan bovendien niet vastgesteld worden naar aanleiding van welke feiten u werd opgeroepen.

Uw overige documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zo geven de medische attesten van u, uw vrouw en uw vader geen uitsluitel over de omstandigheden waarin de vermelde verwondingen werden opgelopen. De attesten van de lokale politie Tielt betreffende het verlies van documenten hebben geen weerslag op de beoordeling van uw problemen in uw land van herkomst. Wat betreft de brief van het BCHV dient vastgesteld te worden dat uw nieuwe elementen supra werden besproken. De analyse van de weigeringsbeslissing van de Vaste Beroepscommissie betreft de eerste asielaanvraag welke op 24 januari 2007 definitief werd afgesloten door een arrest van de Raad van State. De algemene informatie over de situatie in Dagestan en over de vervolging van Tsjetsjenen in de Russische Federatie zeggen niets over uw individuele situatie. Hieruit kan niet zonder meer afgeleid worden dat u persoonlijk het risico loopt op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijke redenering kan eveneens gevolgd worden voor het internetartikel waaruit blijkt dat Vakhid Aidamirov en Bislan Abliev zijn opgesloten. Gezien de vaststellingen betreffende uw beweerde militaire activiteiten tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog, heeft u bovendien uw band met deze strijders helemaal niet aannemelijk gemaakt. Dergelijke persoonlijke band kan evenmin uit het artikel afgeleid worden. In het kader van de tweede asielaanvraag van uw vrouw Gailuchanova Zarema werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid.

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), alsook van artikel 1,(A) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de rechten van verdediging en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Hij stelt dat:

- zijn vluchtrelaas in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet volledig was. Hij verzweeg zijn activiteiten bij de rebellen omdat hij vreesde automatisch door de Belgische autoriteiten als terrorist te worden beschouwd. Zijn huidige verklaringen worden ernstig genomen door het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV);
- aangaande zijn actuele vrees voor vervolging twaalf jaar na zijn activiteiten, leden van zijn rebellengroep worden vermeld als zijnde opgesloten in gevangenissen en folterkampen. Het betekent niet dat omdat het stil is rond de opsporing door de Russische autoriteiten, deze hem vergeten zijn;
- nergens rekening gehouden werd met de gedetailleerde verklaringen omtrent zijn activiteiten tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog;
- het motief uit de bestreden beslissing, waarbij men stelt dat het niet aannemelijk is dat hij twaalf jaar na zijn deelname aan de eerste Tsjetsjeense oorlog nog een risico op vervolging zou kennen, impliceert dat men wel gelooft dat hij deelgenomen heeft aan die oorlog.

2.1.2.1. In zoverre verzoeker, zich steunend op het onderzoek van het BCHV, kritiek uitoefent op de door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen genomen beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag, dient de Raad zich onbevoegd te verklaren. De kwestieuze beslissing is immers bekleed met het gezag van gewijsde.

2.1.2.2. De procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) is geen jurisdictionele maar een administratieve procedure. Op het

administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing op tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de Commissaris-generaal worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet.

2.1.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, nr. 204).

Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De loutere bewering dat hij op basis van informatie van landgenoten verzweeg dat hij actief zou hebben meegestreden met de Tsjetsjeense verzetsstrijders omdat hij vreesde als terrorist te worden beschouwd is vormt geen verschoningsgrond om niet vanaf het begin van de asielprocedure de waarheid te vertellen. De ondersteuning van het BCHV doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Het volstaat niet “vervolledigingen” en verbeteringen aan te brengen om de coherentie en de consistentie van het relaas te herstellen. Dit klemmt te meer, omdat verzoeker bij de indiening van zijn tweede asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag heeft gemaakt van zijn thans voorgehouden activiteiten als strijder (zie de door verzoeker ondertekende verklaring van 12 februari 2008, vraag 36: “*Welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag?*”). Verzoekers relaas is ongeloofwaardig.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen concrete elementen voorlegt waaruit zou blijken dat hij (nog steeds) gezocht wordt. Dit impliceert, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, niet dat geloof wordt gehecht aan zijn deelname tijdens de oorlog. Met verwijzing naar verzoekers verklaring dat zijn activiteiten voldoende zijn om zijn hele leven gezocht te worden, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat deze verklaring, in het licht van het feit dat de voorgehouden activiteiten twaalf jaar geleden werden uitgeoefend en verzoeker een gewone soldaat zonder bijzondere functie was, niet aannemelijk wordt gemaakt, daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van de voorgehouden activiteiten. Eveneens wordt erop gewezen dat de neergelegde convocatie niet aangeeft waarvan verzoeker verdacht zou worden, en dat met uitzondering van een beweerde huiszoeking in september 2006 geen gerechtelijke stappen tegen hem zijn ondernomen. Verzoekers betoog, dat leden van zijn rebellengroep worden vermeld als zijnde opgesloten in gevangenissen en folterkampen en dat het feit dat het stil is rond de opsporing door de Russische autoriteiten niet betekent dat deze hem vergeten zijn, is een loutere bewering en vermag niet de bestreden beslissing te hervormen.

De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden. De Raad maakt de motivering van deze beslissing dan ook tot de zijne en beschouwt ze als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoeker kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

In zoverre het eerste middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming) en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Hij stelt dat er niet getwijfeld wordt over zijn origine, afkomst en woonplaats tot op het moment van zijn vlucht. Van zodra hij zou terugkeren naar de Russische Federatie, vervolgen de autoriteiten hem onmiddellijk met alle gevolgen van dien. Hij verwijst naar de “raits” die plaatsvonden in juni 2008 in zijn dorp, zoals blijkt uit een door hem neergelegd stuk, alsook naar fragmenten uit een rapport van Amnesty International van 19 september 2007 betreffende de huidige situatie in de Noordelijke Kaukasus.

2.2.2.1. De omzettingstermijn van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van de onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, is blijkens artikel 38 van de voormelde richtlijn verstreken op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. Een schending van de kwetsieuze richtlijn kan aldus niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.2.2. In zoverre verzoeker zich beroept op de algemene toestand in Dagestan, dient vastgesteld te worden dat zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een individuele dreiging het niet volstaat louter naar een algemene toestand in het land van herkomst te verwijzen, maar dat verzoeker zijn concrete problemen aannemelijk dient te maken (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Hij slaagt hier niet in, de ongeloofwaardigheid van zijn relaas mede in acht genomen. De verwijzingen naar fragmenten van mensenrechtenrapporten, alsook naar een document van het Kaukasus Center, waarin gewag gemaakt wordt van een gevecht op de rand van het dorp Nuradilovo, maken evenmin aannemelijk dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre het tweede middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. G. OOGHE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.